

NR.

4

NÄSTA LUBBARUNT
SISTA MANUSDAG

28 NOVEMBER 1989

1989
NR 3

LITE KOM I HÅG

Funktionärsmöte	Sönd. 29 okt.	Kl. 17.00
Kvartalsmöte	Sönd. 19 nov.	Kl. 17.00
Julmarknadsarbeten:		
Ljusstöpning	Sönd. 29 okt.	Kl. 10.00
Halmslöjd	Tisd. 31 okt.	Kl. 19.00-21.00
Basararbeten	Tisd. 14 nov.	Kl. 19.00-21.00
Pepparkaksbak	Sönd. 19 nov.	Kl. 10.00
Förberedelser för julmarknad	Lörd. 25 nov.	Kl. 13.00
Julmarknad	Sönd. 26 nov.	Kl. 13.00-16.00
Drogfri Lucia	Onsd. 13 dec.	Kl. 18.30

Full fart igen på höstterminen efter en ovanligt lång
skön och varm sommar.

Vi i Lubbaruntgänget tackar för alla fina bidrag till
tidningen.

Ha en trevlig danstermin

önskar

Anna Bettan Marga

Barbro Torsten Birgitta

SVENSKA UNGDOMSRINGENS DAG PÅ SKANSEN 1989-05-27.

När jag ser tillbaka på vårterminens barn- och ungdomsverksamhet så är Ungdomsringens Dag på Skansen den händelse jag i föresta hand tänker på.

Ungdomarna samlades på Nybrokajen kl. 10.00.

Alla undrade hur man, ur denna myrstack av barn och ledare som samlats på kajen, skulle kunna organisera en ordnad marsch till Skansen.

Men våra duktiga ungdomsledare lyckades att hålla ungdomarna från Spånga Folkdansgille samlade och så småningom kunde man påbörja marschen mot Skansen.

Vid framkomsten till Skansen genomfördes en sista träning på gårdsplanen vid Bollnästorget tillsammans med Bertil Erlandsson som stod för musiken.

Snart var det dags för ungdomarna att visa vad de kunde.

Bertil spelade upp en gånglåt och 52 st. ungdomar iförda nya dräkter intog dansbanan.

Dansprogrammet genomfördes med pression och verklig dansglädje, vilket tilltalade den stora publiken som visade detta gnom långa applåder.

Något som verkligen förgyllde dansuppvisningen var den dräkt som ungdomarna bar och som entusiastiska mammor komponerat och sytt.

Jag vill härmed passa på att framföra ett stort tack till de mammor som deltagit i arbetet med dräkterna.

Uppvisningen på Ungdomsringens Dag visar att vi kan vara stolta över att ha så duktiga barn, ungdomar och instruktörer i vår verksamhet.

Hans Linder

Hans Linder

SPÅNGA FOLKAN

fyller 50 år

Med anledning därav kommer en minnestallrik att ges ut före jul.

Den kommer att kosta c:a 125:-.

Teckningslista finns på anslagstavlan.

SNART DAGS FÖR JULMARKNAD

I slöjdsektionen är det full aktivitet inför årets
Julmarknad sönd. 26 nov. kl. 13.00 - 16.00.

Hoppas att många ställer upp och hjälper till med
förberedelserna.

Ljusstöpning	Sönd. 29 okt.	Kl. 10.00
Halmslöjd	Tisd. 31 okt.	Kl. 19.00-21.00
Basararbeten	Tisd. 14 nov.	Kl. 19.00-21.00
Pepparkaksbak	Sönd. 19 nov.	Kl. 10.00
Förberedelser för julmarknaden	Lörd. 25 nov.	Kl. 13.00

Det behövs mycket prylar till Loppmarknaden
och vita ljusstumpar till ljusstöpningen.

Oliver

Vårpromenad

Den planerade promenaden 21 maj utfördes enligt tradition i mycket
vackert väder. Vi var bara tre som gick Kersön runt, men vi kände
hur alla Edra tankar var med oss och det fyllde våra ryggsäckar och
styrkte oss på vägen.

Skämt åt sido, som han sa som sorterade frukt, det var ett strålande
väder och vi tre, Ingegerd, Hasse och jag besåg det Kersö, som vi inte
sett sedan vi var barn på 40-talet. Kersön intill Drottningholm är
annars en ofta besökt ö av skolor och dagis.

Tanken från början var att hitta murklor, men i och med att det varit
så torrt i markerna, avstod vi detta för underbara vyer.

Rolf

MIDSOMMARAFTON

Midsommar ljuvliga tid. Hela sommaren ligger framför oss löftesrik och oförbrukad.

Vi startade upp i ett underbart väder med våra förberedelser. Fram med bord och stolar, upp-plockning av bröd och kaffekokning. I år hade vi ett chokladhjul också som verkligen gjorde succé.

Kl. 1200 var det dags att åka iväg till Akalla Servicehus. Eftersom vädret var så fint blev det uppvisning utomhus. Allt gick bra och kaffe och tårta smakade som vanligt gott efteråt.

Tillbaka igen för vidare förberedelser. När vi rest midsommarstången dansade vi och hade sedan uppvisning.

I år hade vi sedan ett nytt ställe med uppvisning efter firandet vid kyrkan. Ett katolskt servicehem i Blackeberg. Där dansade vi till bandad musik så dammet rök. Dom lovade dock att ordna planen till nästa år !

Iväg till SpångaFolkan där vi fick sallad. Det smakade gott för nu var det länge sedan vi åt.

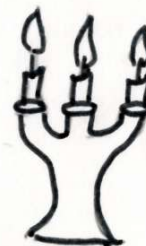
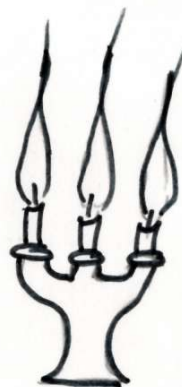

Kvällen tillbringade vi hos Björn och Marianne med knytkalas i trädgården. Vi var 19 stycken och gissa om vi hade trevligt!

Några av oss tog först en promenad och fick oss lite kultur till livs. Skeppssättningen, Lunda gravfält m.m. som ligger alldeles intill. Lite hedniska riter hade också vi kvällen till ära. Tände och släckte ljusen med handpåläggning, spelande mugg höll värdfolket med. Catherine blev lovad en taffel och tackade för det, men när Börje fick klart för sig vad det handlade om blev det vilda protester. Vädret var så skönt så vi kunde sitta ute hela tiden tills det var dags att bryta upp.

Vi tackar Björn och Marianne för lånet av trädgården och summerar återigen en underbar Midsommarafton.

Monica

EGGEBY GÅRD

Tillsammans med våra övriga aktiviteter under våren har vi även provat på att ha danskurs utomhus.

Det här ingick i ett program som var under våren med olika inslag, viskvällar m.m. Järva Folkets Park vid Eggeby Gård har en utomhusdansbana där vi höll till.

Bertil spelade och Börje och Catherine instruerade. Vi ställde upp 4 onsdagskvällar. Det gick bra, alla var så duktiga så det blev både hambo, schottis, vals ock polka.

Någorlunda tur med vädret hade vi, en kväll regnade det ordentligt så då hade ingen lust att dansa.

Söndag 27 aug var det dags igen för Järva Folkets Park. Då hade vi en uppvisning i samband med olika grupper från andra länder, temat var Jordens Folk.

BUS!

Hej nu är det dax för en ny termin med nya danser och lekar.

Vi hade tänkt att ha en BUS-fest för alla barn och ungdommar i föreningen. Den kommer att äga rum i lokalen (folkan) den 17 november kl. 17.00-19.30. Vi kommer att dansa, leka och ha roligt roligt m.m. Vi hoppas att alla på BUS kommer. ANMÄLER er gör ni till er BUS-ledare eller på anslagstavlan.

HÖSTDIKT!

Bladen gulnar
och faller ner.
Sommaren är slut,
den finns ej mer.
Det regnar
och blåser kallt,
nu kan vi ej bada
i vattnet så salt.
Dansen har börjat,
vi måste komma igång.
Så att vi får visa
våran lek och sång.

HÄLSNINGAR: BUS-ledaren

Elisabet Lindqvist

Två småpojkar satt och skröt om sina respektive pappor. Den ene sa:
 — Det var min pappa som byggde de schweiziska alperna.
 — Det var väl ingenting, säger den andre. Det var min pappa som slog ihjäl Döda havet.

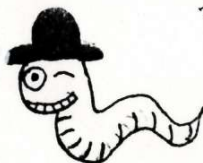
*

— Mamma får jag gå ut och leka?
 — Med dom där trasiga strumporna...?
 — Nää, med mina kompisar...

— Man borde nog inte ta allting allt för bokstavligen, sa katten som suttit utanför en mössfabrik i ett helt dygn utan att få sig en endaste liten fångst...

*

— Varför har du ett bildäck hängande ovanför ytterdörren?
 — Tiden förändras. Det gick inte att få tag på en hästsko.

— Älskade Ulla, alkoholen gör dig så fantastiskt vacker.
 — Ja, men jag rör ju inte en droppe.
 — Nej, men jag gör.

*

*

Hälsningar
 Marga
 &
 Anna

Hi, Hi

*

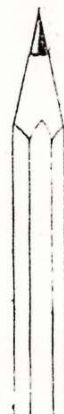
— Innan jag bestämmer mig för rummet, vill jag bara tala om att jag är författare och använder mig av pseudonym, sa den unge mannen en smula högdraget till den tilltänkta hyrestanten, som svarade:
 — Jaja, det gör ingenting, bara det inte drar för mycket elektricitet...

Gästen till värden:
 — Det säger jag dig. Jag var så ilsken över att inte ha blivit inviterad att ett tag tänkte jag inte komma.

*

— 35 kronor för en kolteckning?
 — Är ni galen människa?
 — Nej min herre, men kolpriset är ganska högt nu!

Skäms du inte pojk, att skaffa dig så många anmärkningar i skolan! utgjuter sig den förbittrade fadern till sin son.
 — Magistern har nog tagit fel på mig och en pojke som sitter bredvid mig.
 — Fick den pojken ingen anmärkning då?
 — Jo, en mer än jag.

— Den där Andersson är en riktig slarver. Redan i början av månaden har han gjort av med alla sina pengar.
 — Hur vet du det?
 — Jag har försökt låna en femma av honom.

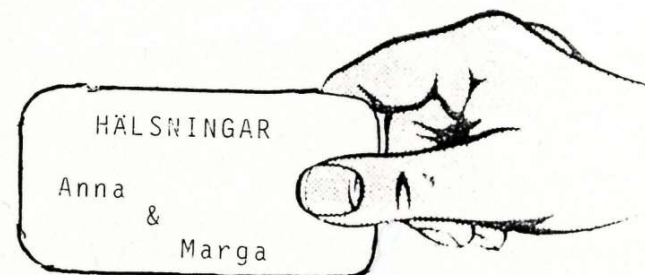

Gösta, som är nästan 6 år, har fått en liten bror. Han berättar den intressanta tilldragelsen för en farbror och säger:
 — Och kan farbror tänka sej? Han dricker människomjolk!

— 35 kronor för en kolteckning?
 — Är ni galen människa?
 — Nej min herre, men kolpriset är ganska högt nu!

Svampplockaren hade kommit på restaurang och ville gärna beställa en svamprätt, så han sa till kyparen:
 — Har ni fingersvamp?
 — Nej, svarar kyparen lätt rodnande. Det är bara vanliga vårtor...

Lille Kalles pappa hade köpt en amerikansk bil.
 — Vad är det för märke på bilen?
 — En Chevrolet.
 — Hur stavs det?
 — Sc... Sche... Cev... jag tror förresten att det var en Ford.

12 FRÅN NIKKALUOKTA TILL SALTOLUOKTA

Fjällvandring 1 - 11 augusti 1989
8,5 mil på 6 effektiva vandringsdagar
- delvis på Kungsleden

Den 1 augusti samlades 14 förväntansfullaentusiaster från Spångagillet på Stockholms Central. Vi skulle på utflykt. Målet var en fjällvandring från Nikkaluokta till Saltoluokta.

Tågresan på 18 timmar förlängdes kraftigt på grund av försening, men ingen klagade på det. För vi hade ju **äventyret** framför oss!

Tåget gick Stockholm-Kiruna och sedan for vi vidare med buss till Nikka, där en fantastiskt fin fjällstation hälsade oss välkomna. Vi kalasade på en härlig middag - njöt mer än vanligt för vi visste ju att matsedeln i stor utsträckning skulle bestå av "frystorkat" i fortsättningen.

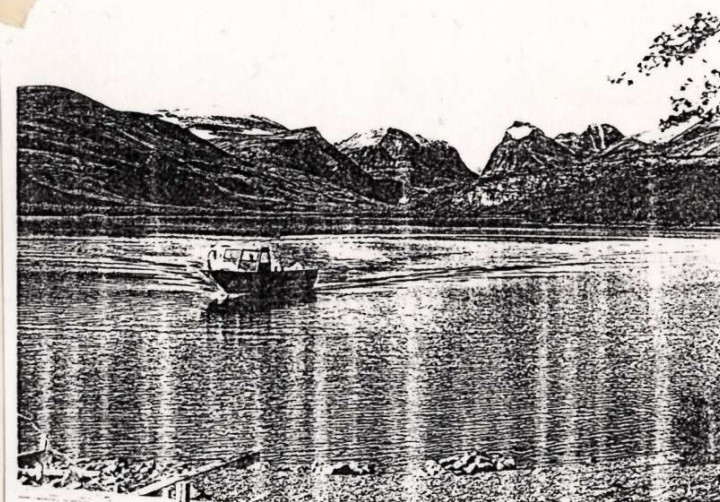
Inte långt från fjällstationen låg Nikkaluokta fjällkapell, vackert byggt och inrett. Utsikten därifrån var imponerande. Där såg vi Kebnekajsemassivet med Torpagorno som karaktäristisk profil. Eva Bjällås var med på en gudstjänst i kyrkan och berättade att hon för första gången i sitt liv varit med om att sjunga Imse vimse spindel och illustrera med händerna hur den klättrade uppför trån' - i kyrkorummet. Det bidrog till den allmänna munterheten i vår lilla fyrbäddsstuga, som redan var full av övriga deltagare.

Första vandrardagen Nikkaluokta till Kebnekajse

Samling kl 9 i strålände sol, omgivna av blånande fjäll och glatt surrande helikoptrar. I Nikka fanns en helikopterstation och trafiken var livlig. Här fanns alltså mycket kvar av den s k civilisationen. De stora vidderna med enbart fjäll och hedar, himlavalv och vatten hade vi ännu inte träffat på.

Färden gick nu på vandringsleden mot Kebnekajse. Solen gassade och i björkskogen fanns inte mycket svalka att få. Vid första jokken badade Eva och Inga och alla drack begärligt av det friska vattnet. Lunchen intogs vid stranden av Ladtjojaure. Jättemysigt. De som hade färskmat med sig kunde kalasa på den här. I mitt matlag njöt vi av rökt skinka på mackorna. Det allra bästa med den här sjön var att vi kunde åka båt i sjöns längdriktning och förkorta vägen. Från båten hade vi en underbar vy av Kebnekajsemassivet. På eftermiddagsavandringen fram till KEB. var vi nog flera stycken som tänkte att det skulle inte skadat att ha bättre kondition och lättare packning. Elisabeth och Marga hade emellertid inte en tanke åt det hållet. De var för nyfikna och stod inte ut med den gemensamma lunken utan kilade som ett par vana fjällrävar iväg till Keb.

13

Det var otroligt mycket folk på Kebnekajsestationen, men tack vare att Bengt hade förhandsbokat kunde vi alla få en egen säng. Det var lyx. Mängder av vandrare låg på madrasser och filtar i kök och korridorer, sällskapsrum ja i alla upptänkliga utrymmen.

Den planerade toppbestigningen **dagen efter** inställdes. Väderutsikterna var inte tillräckligt goda. Bengt som varit uppe på toppen många gånger förut räknade med att trots att morgonen var fin var risken uppenbar att vi inte skulle få lön för mödan när vi kom upp. De flesta i gruppen gjorde därför en tur i Tarfaladalen till glaciär-forskningsstationen. Att se de isblå glaciärerna tyckte många var den största upplevelsen i fjällvärlden.

Tredje vandrardagen

Regnet från igår kväll ligger kvar i luften och molndimor sveper in Kebnekajse när vi lämnar fjällstationen. Vägen går uppför. Vi går som en lång ringlande orm. Ibland möter vi en ensam vandrare, men de flesta ärtvå eller fem-sex i sällskap. Vår stora grupp måste uppfattas som ett hot när vi kommer till övernattningsstugorna. Det här var enda gången vi hade lite regn, men inte så mycket att vi alla ens tog på oss regnjackor. När regnet upphört fann vi som på beställning en underbar rastplats på fina hällar vid en jock. Vägen är nu lättgången genom en bred dal och vi lämnar Keb bakom oss mot nya mål. Plötsligt blir det äventyrligt. En bro har spolats bort över en jock och här har uppstått ett rejält vad. Ovanligt mycket snö i fjällen och sen snösmältning har spelat oss ett spratt. - Försök görs att passera vadet på flera ställen och några lyckas.

Då upptäcker vi en vandrare från Tarfaladalen som står på en sten i det iskalla vattnet och håller en lina han spänt över vadet. Henrik håller linan på andra sidan. Snabbt av med stövlar och långbyxor. Här gäller bara trosor och kalsipper. Eva Bjällås går först. Stenarna är hala, vattnet iskallt och strömmen mycket stridare än hon tror. Plötsligt vinglar Eva till. Den tunga ryggsäcken gör det svårt att hålla balansen. Hon håller ett krampaktigt tag i linan och det hela ser otäckt ut. Eva fick hjälp med att bli av med säcken och det hela slutade lyckligt. Vad vi lärde av vadet var

- lossa alltid midjebältet till ryggsäcken
- var noga med var Du sätter fötterna och tag små steg
- behandla inte linan som ledstång.
- behåll helst stövlarna på eller ha med lätta gymnastikskor att användas vid vad.

Eva hade varit förutseende och packat alla kläder i plastpåsar i ryggsäcken. Ingen konst alltså att byta om till torr mundering!

Resten av dagen blev en fin naturupplevelse och framkomna till Singistugorna tog vi ett härligt dopp i närmaste vattensamling. Knotten blev upplivade och vi fick väldigt bråttom därifrån. Här fanns det gott och klädstreck och vi var inte sena med att fylla dem med handdukar och nytvättade skjortor. Sedan vidtog middagslagningen. Mätta blev vi och gott var det. Naturliga matlag bildades och vi tittade nyfiket på grannarna och undrade hur de lyckats och vad deras blandning smakade.

Den vackra kvällen lockade några av oss att ta en tur utmed leden. Vi plockade stenar med fina mönster bildade av den ljusgröna kartlaven. Naturligtvis blev det vikten som dikterade urvalet. En fin sten hittade vi som Marga skulle få nästa dag.

Natten blev inte den bästa. Vi fick 10 sängplatser till 14 personer. Samtidigt täcktes den fria golvytan av sovande vandrare. Några dygn innan vi kom till Singi hade det varit storm. Många fick sina tält genomblöta och sönderrivna. En natt hade 106 personer övernattnat, där det fanns plats för 54 och stugvärden hade haft 36 par blöta strumpor på tork i sitt pyttelilla rum.

Fjärde vandrardagen

Det här blev en skön vandring. Ryggsäcken satt som den skulle. Den blev en del av kroppen.

Lättgången väg, härligt väder och god tid för raster t o m en liten skiss hann jag göra på en förmiddagspaus. Kaitumstugan låg med fin utsikt och allt var så välskött och trivsamt här. I Kaitumjaure kunde man ta en simtur och eftermiddagen ägnades åt att botanisera i den lilla affären, skriva vykort mm. Här kunde Bullens pilsnerkorv på burk och potatismospulver inhandlas. Vilken läckerhet! Vi som var måna om att få ner vikten på packningen, åt frystorkad gryta av annat slag än dagen före.

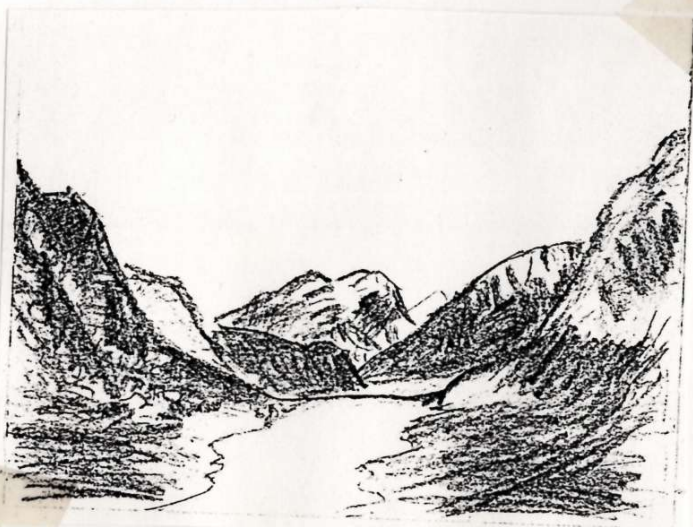

På kvällen var det fest. Marga fyllde 17 år. Vilken härlig ålder hela livet framför sig. Ett annorlunda blad i livets bok blev nog denna kväll, då Ballerinakex utgjorde födelsedagstårtan och kvällen avslutades med att bese de skummande forsarnas väg ner till Kaitumjaure. Man blir så liten när naturen är så storslagen.

Femte vandringsdagen

Från Kaitum gick vi till Teusajaure. Färden gick bra bara man var i rörelse hela tiden, för knotten fanns i den låga hedvegetationen. Vi hade tur med en skön motvind som höll dem borta under gång. Här såg vi renar på håll. De satte sig i rörelse och passerade leden där vi nyligen gått. Nervägen till Teusa var otroligt brant - den vill jag inte ha tillbaka. Man fick gå sicksack och väl nere kändes benen som spaghetti. Här bodde ett par samefamiljer i ett stort tält nere vid sjön. Av dem fick vi köpa rökt röding, en läckerhet i allmänhet och efter en dagsetapp i synnerhet.

Husse blir lik sin hund utseendemässigt sägs det. Jag tror att något liknande gäller för fjällstugorna men tvärtom. Trots att stugorna är byggda på samma vis, upplever man dem så olika. Några är ljusa och varma andra lite murriga och dystra. Stugorna får sin karaktär av stugvärdens kynne och skötsel.

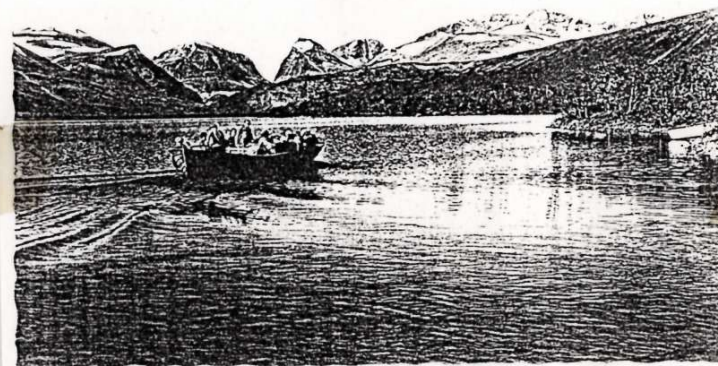

Dagsetappen började med motorbåtsfärd över Teusajaure. Nu gällde det att på andra sidan sjön komma upp på samma höjd som vi varit dagen innan. I Teusajaourestugan hade vi sett höjdd kurvorna utritade. Det de mest av allt liknade var ett U, så det kändes litet motigt och solen såg vi inte heller till. Nu fick vi ta undan stockarna till ett rengärde och gå där och så småningom kom vi upp på en fin högfjällsplatå, solen kom fram och nya fjäll. Inte bara ett, många snöklädda siluetter. Här såg vi för första gången Sarekmassivet. Fantastiskt! Det blev väl gassigt. I fjärran såg vi hur renarna drog sig upp på de snöklädda fläckarna på fjällen i öster för att få svalka och slippa knotten. Vi hittade också snödrivor vid en jock, där vi rastade. En underbar liten jock med sandbotten gick jäms med leden. Den blev ett fint badkar för många av oss. Detta var en dag med stor skönhetsupplevelse. Vägen ner till Vakkotavaare var också brant men vackrare och gick i bukter och finter med en porlande jock som sällskap.

Vakkotavaare ligger vid en sjö som bildades när Stora sjöfallet reglerades och man byggde kraftverk. Stenblock från sprängningarna finns fortfarande kvar, men naturen har i stor utsträckning läkt sårerna vid stränderna.

Nu var vandringen slut. Nästa morgon tog vi bussen till Kebnats och for vidare med båt över till Saltoluokta, en av STFs äldsta fjällstationer. Här var det Västerbottnisk musikvecka. Skickliga spelmannslag visade upp vad de kunde och på kvällen utrymdes matsalen och dansen var i full gång. Flera nya varianter på gilledanser fick vi lära oss. Brasan sprakade hemtrevligt i den jättestora spisen, ett glas vin och goda ostar smakade förträffligt och solnedgången färgade himlen i blått och rosa, som så småningom gick över i svagt gult med träden och fjällen som svarta siluetter mot den spegelblanka sjön.

Antti Haukio

Bromstens Dag

Söndagen den 10 september firades Bromstensdagen för fjärde året. Det är olika föreningar i Spånga och Bromsten som står för dagen. Vi från Spånga Folkdansgille deltog med en uppvisning med musikhjälp av Treklövern. Det var strålande sol och mycket folk tittade på oss.

Efter uppvisningen var det några av oss som gick med i Spångas första **"Wogging Race"**, ett gånglopp på en mil. Ett hundratal deltagare woggade runt Järvafältet. När vi kom i mål fick vi en fin plakett för fullföljt lopp. Vi blev också bjudna på korv och juice. Vi kunde också vinna priser på våra startnummer. En trevlig dag som jag hoppas återkommer nästa år.

Kristina P

Svamputflykt

Ibland är vädrets makter på sitt allra bästa humör, som t ex söndagen den 2:a oktober, när vi åkte på svamputflykt.

Målet var Säbyholm utanför Bro. Vi körde på en smal slingrande väg genom en mycket vacker jordbruksbygd. I vår bil åkte Gunnel och Kristina, som gått i skola i Säbyholm och därför kunde berätta om de olika byggnaderna, som vi passerade. Det gjorde resan särskilt intressant.

Vägen slutade vid en parkeringsplats alldeles intill skogskanten. Det var bara att gå in i slogen och ta för sig av svamparna. Ja, Rolf och Hasse K fick faktiskt flera fina kantareller. Annars fanns det mest små torra stackare. Jag plockade några, men när jag kom hem, åkte dom i sop-påsen. Gerd och Ove, som plockade lingon, var nog de klokaste av oss.

Rolf visade oss till en bergsplatå med en vidunderligt vacker utsikt över Mälaren. Där rastade vi och drack kaffe.

På återvägen blev det nog mer prat än svampplock, i vilket fall för min del. Alla njöt av att strosa i skogen, alla utom Prim och Pride, Gunnels båda hundar, som fick ont i tassarna av de vassa tallbarren och den torra gråmossan.

När vi kom tillbaka till bilarna var det bara att tacka Rolf för att han valt en så vacker plats för utfärden. Och kanske var det han, som trots allt valt det vackra vädret också ? !!!

Gunn-Marie

Tidernas dans

Alla tiders dans fick vi se i Globen den 7:de oktober. Efterfrågan på biljetter till kvällens föreställning blev så stor att man anordnade en extraföreställning på dagen då ytterligare sjutusen personer fick glädjen att se dansarna utöver de trettontusen som fått biljetter till kvällens uppvisningar.

Och det var verkligen imponerande dansuppvisningar. Tusen dansare av alla åldrar dansade olika danser från 1200-talet till våra dagar, bl a riktigt gamla medeltida danser i munkköpeliknande dräkter till tidstypisk musik.

Folkdansare klädda i ljusa vardagsdräkter dansade kring en julgranspydd midsommarstång alla de gamla ringlekarna i snabb följd: Skära, skära havre, Råven raskar, Och viljen I veta och många andra.

Skolgårdens aktiviteter visades med rockringar, hopprep, twistband mm. Och eftersom man inte kunde rita upp rutor att hoppa i, fick några dansare lägga sig på golvet i form av en sotarhage och andra dansare fick göra jättehopp i den ovanligt stora hagen.

Många av våra vanliga folkdanser var sammanvävda till kavalkader och turerna var ändrade så att många fler än de vanligtvis fyra, åtta eller tolv paren kunde delta.

Vi som satt högt upp utefter Globens gradänger (hic!) kunde se hur skickligt dansarna kunde hålla sina platser så att de många olika mönstren framträdde. Någon speaker behövdes inte. När det till exempel var dags för paus placerade sig dansarna så att "Paus 30 min" bildades av alla färgglada ryggar. Vi blev även välkomnade med ordet "Hej" och fick veta att det var Svenska Ungdomsringsens i Stockholms-distriktet jubileum vi firade genom att utläsa "70 år" på golvet.

Efter uppvisningen fick vi möjlighet att själva pröva på den av isolering och plattor täckta ishockeyrinken. Men även med ett sådant stort dansgolv blir det trångt om trettontusen danssugna försöker storma in. Vi lyckades runda dansgolvet på två danser även om vi inte alltid kunde komma runt i hambon och schottisen.

Den video, som man kan köpa för 300 kronor, är säkert mycket sevärd, även om den knappast kan förmedla det överväldigande intryck som närvaron på läktaren kunde ge.

Torsten

NR.

4

NÄSTA LUBBARUNT

SISTA MANUSDAG

28 NOVEMBER 1989

